

אני בכל אופן פוטר כאן לרטנר הוראה ברורה שלא יחן לכם לעשות שום צעד נוסף במו"פ
אומלל זה.

מסירת ההוראה לרטנר יכלה לבוא רק על ידי משה.

- למה אחה מביא לידי אישור הארגון כוטר הישוב, חוה"ל - ומניח להחנה להלחם לסחור כל מה
שעשו שלושה הגופים האלה?

לונדון, 18.10.38

פוליה יקרה -

לאחר שנסעת מפה נשחנה קצת המצב לטובה - לעה עתה. הפכנה שהיתה מרחפת על ראשנו שהממשלה
העזוב אותנו לגמרי כמו שעזבה את הציחים - ותפגיר אותנו לשלטון ערבי - סכנה זו לא
עברה לגמרי, אבל נחרקה.

הפחד של מלחמה קרובה חלף - ואין אנגליה כל כך מיוחדת עכשיו שהעולם הערבי יצטרף
לשונאיה. יש לה עכשיו יותר זמן - להסס ולפסוח על שחי הסעיפים. פעל גם הלחץ מאמריקא.
קריאחנו לחברים שלנו באמריקה נשמעה הפעם, וידידינו האמריקנים עשו פעולה חשובה, עוררה
העיונות, הפעילו גדולי המדינה והכנסיה, המריצו סלגרמות לצמברלין; הפעילו גם את
רוזוולט - והלחץ האמריקני הועיל, ובלם את ידי שונאינו.

הגיד לנו ידיד אחד שבמשרד המלחמה (War Office) חשבו לפני עשרה ימים שהממשלה תפקיר
את היהודים, אולם הפעולה האמריקנית שינתה את המצב.

אין זאת אומרת שיחנו לנו עכשיו מדינה. מלקולם אמר אחמול לחיים שראה את "הדרפט" של
הרפורט - ומצא שאינו כל כך רע כמו שחשב. עוד לא ראה את המסקנות הסופיות (final
conclusions) - אני מסופק באמריקה זו - ובשבוע הבא אולי ידע כבר את הצעות ועדת
החלוקה ויגיד לנו. אולם כמעט ברור שענין החלוקה יורד (לפי טעה) מעל הפרק.

אם לא יתנו לנו גם עליה. אמנם לא יפסיקו עליה לגמרי. היתה סכנה כזו לפני שלושת שבועות, בטרם טס צמברלין למינכן ובטרם התברר בהחלט שלא תהיה מלחמה. היתה כבר סוכנת הכרזה של הממשלה על דבר הפסקת העליה. הכרזה זו היתה מכוונת למקרה של מלחמה, ומטרתה היתה לרכוש לאנגליה ידידות הערבים. עם עבור סכנת המלחמה - בטלה גם הכרזה זו, ומלכולם מבטיח שאין לדבר על הפסקת העליה. אבל אי-הפסקת עליה אין פירושה עליה. לטי שעה עוד לא אא קיבלנו חשבה על השידול. אבל ברור שיקצצו את העליה בזמן הקרוב.

כאשר כתבתי במכתבי לילדים יש סכנה שהם ינסו להביא אותנו לידי הסכם עם הערבים. הממשלה נשארה לעת עתה בלי שום מדיניות ברורה. אם החלוקה מתבטלת, אם יסוד מדינה ערבית אינו אקטואלי - אין לממשלה לעת עתה כל דרך. כי היא לא רוצה לשוב לדרך לפני המהומות, ודרך חדשה אין לה, ולכן היא חנטה בדרך של "שלום". שלום הוא דבר מצוין - אבל ברגע זה אינו רואה יסוד להסכם בין הערבים ובינינו שיוכל להשליט את "השלום".

היום מלאה כל העתונות על כיבוש ירושלים העתיקה ע"י הכנופיות. מי יודע מה יקרה עוד בארץ. מה מבטיחים לנו שבעוד שבועות אחדים ידכאו את הכנופיות, אבל המעטה בארץ אינו סגור טובות. האדמיניסטרציה הציווילית בארץ היא בלי ספק אויבת לנו. יש אולי רק אחד אחד בעל משרה גבוהה אשר אינו מחננד לנו, להיפך רוצה בהצלחתנו, וזהו טברס. אבל אם יעלה בידו לעסוד נגד חומת האיבה והאדישות של כל המקידות - אי אפשר לדעת.

חיים נסע ביום לפריס, וישוב רק בסוף השבוע. בשבוע הבא נסע שנינו עם מלכולם - ואולי נסע כבר מה הן הצעות הועדה.

החלטנו אחמול לכנס את הועד הפועל הציוני בערך ב-25 או 26 לנובמבר בלונדון. יש בדעתי לבוא לארץ ל-6 או 10 ימים לפני ישיבת הועד הפועל. אליהו ומשה נכנסו לביצח וסידרו הסכם עם חרוויזיוניסטים נגד דעתי ובלי ידיעת חרבה חברים. לא עלה בידי למנוע את הדבר בחייתי מה, אולם הם הבטיחו לי לא לגמור ההסכם עד שאבוא.

אני חושב לטוס באימפריאל אירווייט בסוף השבוע הבא, ב-28 או 29 לאוקטובר. ואשוב ב-6 או 7 לנובמבר. אחליט על זה באופן סופי לאחר שישוב חיים מפריס.

איך מצאת את חבית והגינה? כתב לי אייזנברג שהוא כבר דיבר אהך בחיותך בתל-אביב. מה שלום הילדים? איני מבין מדוע אינם כותבים. לא קיבלתי מאף אחד מהם סכתב לאחר שנסעת. נשיקות רבות. דוד.

18.10.38

אכש צלצל מ.מ. לחיים שדבר הועידה המשותפת צריך להסמר בסוד, ושלחנו היום טלגרמות לאמריקא, דדום אמריקא וירושלם בהוראה זו.

כפי שהגיד מ.מ. בצהרים לחיים יש בדעתו להכריז על הועידה בשנים בנובמבר, למחרת נתיחת הפרלמנט. מדבריו של חיים לא ברור אם ערבי א"י יוזמנו או לא. קשה להעלות על הדעת שתקרא ועידה כזו בלי ערבי א"י, ואין ערבי א"י בלי המופתי, שום פלשהינאי לא יעז לבוא - אם המופתי לא ירשה. המאורעות בארץ אינם נוסעים תקווה שכעוד שבועים ידובא המרד ואימת הכנופיות חסור מחישוב הערבי. קשה גם לחאר שמדינות ערב לא ידרשו שהוף ערבי א"י - וז"א החזרת המופתי וגולי סיסל.

שאלתי אתחול את חיים אם אין הוא סבור שדובר עם סווידי על ועידה זו. חשובהו היתה שליליה. חשובה זו לא מתקבלת על הדעת.

יוזמנו מדינות - והמוזמנים ישמעו על הדבר בראשונה רק מהכרזה מיניסטר אנגלי בפרלמנטל אמנם יש עוד תכועים ואמא לבוא את עיראק וא.ס. בדברים.

ברדתי אתחול עם בפי את רעיון הפטיציה הבריטית. חיים חוסך. בפי רואה בה חיוב גדול - בפניה להמונים. אולם היא רוצה לשאול את לורד סטיל וליטון אם יקבלו על עצמם חברות בנשיאות. יש לה חשש אחדו הגברת האנטישמיות.

ברוד. משום מה מחיחס לרעיון בקרירות. לואיס לא בא ללונדון - אם כי חזמנתי אותו טלגרפתי. הוא רב לפני שבוע עם חיים והודיע לבטי שדך אם היא תקרא לו - יבוא.